

ИСУС НАВИН

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ГЛАВА 1

Подир смъртта на Господния раб Моисея, Господ говори на Исуса Навиевия син, Моисеевия слуга, казвайки:

² Слугата ми Моисей умря; сега, прочее, стани та мини през тоя Иордан, ти и всички тия люде, в земята, която Аз давам на тях, на израилтяните.

³ Всяко място, на което стъпи стъпалото на нозете ви, давам ви го, според както казах на Моисея.

⁴ От пустинята и тоя Ливан до голямата река, реката Ефрат, цялата земя на хетейците, и до голямото море към захождането на слънцето, ще бъдат пределите ви.

⁵ Никой не ще може да устои против тебе през всичките дни на живота ти; като бях с Моисея, така ще бъда и с тебе; няма да отстъпя от тебе, нито ще те оставя.

⁶ Бъди силен и смел; защото ти ще разделиш в наследство на тия люде земята, за която съм се клел на бащите им, че ще им я дам.

⁷ Само бъди силен и твърде дързостен, та да постъпваш внимателно според целия закон, за който слугата Ми Моисей ти даде заповед; не се отклонявай от него ни надясно ни наляво, за да имаш добър успех {Или, постъпваш благоразумно.} където и да идеш.

⁸ Тая книга на закона да се не отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно, според всичко каквото е написано в нея, защото тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш добър успех {Или, постъпваш благоразумно.}.

⁹ Ето, заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ твоят Бог е с тебе гдето и да идеш.

¹⁰ Тогава Исус заповяда на началниците на людете, като каза:

¹¹ Преминете през сред стана и заповядайте на людете, казвайки: Пригответе си храна за път, защото след три дена ще минете през тоя Иордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ вашият Бог ви даде да притежавате.

¹² А на рувимците, на гадците и на половината от Манасиевото племе Исус говори, казвайки:

¹³ Помнете думата, която Господният слуга Моисей ви заповяда, като каза: Господ вашият Бог ви успокои и ви даде тая земя.

¹⁴ Жените ви, чадата ви и добитъкът ви нека останат в земята, която Моисей ви даде отатък {На изток от.} Иордан, а вие, всичките юнаци, да преминете пред

братята си въоръжени и да им помагате,

15 догде Господ успокои и братята ви както вас, та притежават и те земята, която Господ вашият Бог им дава; тогава да се върнете в земята на наследството си, която Господният слуга Моисей ви даде оттатък Иордан към изгряването на слънцето, и да я притежавате.

16 И те в отговор казаха на Исуса: Всичко що ни заповядваш ще извършим, и където и да ни прещаш ще идем.

17 Както слушахме във всичко Моисея, така ще слушаме и тебе; само Господ твоят Бог да е с тебе, както беше с Моисея.

18 Всеки, който би се възпротивил на твоите заповеди и не би послушал думите ти във всичко що му заповядваш, ще се умъртви само ти бъди силен и смел.

ГЛАВА 2

Тогава Исус Навиевият син изпрати от Ситим двама мъже да съгледат тайно, и каза: Идете, разгледайте земята и Ерихон. И те отидоха, и като влязоха в къщата на една блудница на име Раав, престояха там.

2 Но известиха на ерихонския цар, казвайки: Ето, нощес дойдоха тук мъже от израилтяните, за да съгледат земята.

3 И тъй, ерихонският цар прати до Раав да кажат: Изведи мъжете, които дойдоха при тебе, и които влязоха в къщата ти; защото са дошли да съгледат цялата земя.

4 Но жената взе двамата мъже та ги скри; и рече: Наистина мъжете дойдоха при мене, но не знаех от где бяха;

5 и когато щяха да се затворят портите, на мръкване, мъжете излязоха. Не зная къде отидоха мъжете; тичайте скоро след тях и ще ги стигнете.

6 Но тя ги беше качила на къщния покрив, и бе ги скрила в ленените гръсти, които беше наредила на къщния покрив.

7 И изпратените мъже ги гониха по пътя, който отива за Иордан, гониха ги до бродовете; и щом тръгнаха ония, които ги подгониха, затвориха портата.

8 А преди те да си легнат, тя се качи при тях на къщния покрив

9 и рече на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая земя, и страх от вас ни нападна, и всичките жители на тая земя се стопиха пред вас;

10 понеже чухме как Господ пресуши водата на Червеното море пред вас, когато излязохте из Египет, и какво направихте на двамата аморейски царе, които бяха оттатък {На изток от.} Иордан, - на Сиона и на Ога, които изтребихте.

11 Като чухме, сърцата ни се стопиха, и в никого не остана вече душа поради вас; защото Господ вашият Бог, Той е Бог на небето горе и на земята долу.

12 И сега, моля, закълнете ми се в Господа, че, както аз показах милост към вас, ще покажете и вие милост към бащиния ми дом; и дайте ми знак за уверение,

13 че ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на братята ми и на сестрите ми, и всичко що имат, и че ще избавите живота ни от смърт.

14 Мъжете й рекоха: Вместо вас ние сме готови да умрем, ако само не издадете тая наша работа; и когато Господ ни предаде земята, ще ти покажем милост и вяроност.

15 Тогава тя ги спусна с въже през прозореца; защото къщата й беше на градската стена, и на стената живееше.

16 И рече им: Идете в гората, за да не ви срещнат гонителите и крийте се там три

дена догде се върнат гонителите; и после си идете по пътя.

17 И мъжете й рекоха: Ето как ще бъдем свободни от тая клетва, с която ти ни направи да се закълнем:

18 ето, когато влезем в земята, да вържеш това въже от червена прежда на прозореца, през който ти ни спусна; а баща си и майка си братята си и целия си бащин дом да събереш при себе си в къщи.

19 Всеки, който би излязъл из вратата на къщата ти кръвта му ще бъде на главата му, а ние ще бъдем невинни; но на всеки, който остане с тебе в къщи, неговата кръв ще бъде на нашата глава, ако се издигне ръка против него.

20 Обаче, ако издадеш тая наша работа, тогава пак ще бъдем свободни от клетвата, с която ти ни направи да се закълнем.

21 А тя каза: Да бъде според както сте казали. И изпрати ги та си отидоха; и тя върза червеното въже на прозореца.

22 И като тръгнаха отидоха в гората, и там останаха три дена догде се върнаха гонителите; а гонителите ги търсиха по целия път, но не ги намериха.

23 Тогава двамата мъже се върнаха и като слязоха от гората, преминаха и дойдоха при Исуса Навиевия син; и казаха му всичко що им се бе случило.

24 И рекоха на Исуса: Наистина Господ предаде в ръцете ни цялата земя; а при това, всичките местни жители се стопиха пред нас.

ГЛАВА 3

Тогава Исус стана рано; и като се дигнаха от Ситим, той и всичките израилтяни, дойдоха до Иордан, и там пренощуваха преди да преминат.

2 А след три дена началниците преминаха през стана

3 и заповядаха на хората като казаха: Когато видите ковчега за плочите на завета на Господа вашия Бог, и че левитските свещеници го носят, тогава и вие да се дигнете от местата си и да вървите след него.

4 Но между вас и него да има около две хиляди лакътя разстояние по мярка; да се не приближите при него, за да знаете пътя, по който трябва да вървите; защото до сега не сте минавали през тоя път.

5 Исус каза още на хората: Осветете се, защото утре Господ ще извърши всред вас чудни дела.

6 Исус говори и на свещениците, казвайки: Дигнете ковчега за плочите на завета и заминете пред хората. Те, прочее, дигнаха ковчега на завета и вървяха пред хората.

7 И Господ рече на Исуса: Днес почвам да те възвеличавам пред целия Израил, за да познаят, че както бях с Моисея, така ще бъда и с тебе.

8 А ти заповядай на свещениците, които носят ковчега за плочите на завета, като кажеш: Когато стигнете при брега на Иорданската вода, застанете в Иордан.

9 Тогава Исус каза на израилтяните: Приближете се тук и слушайте думите на Господа вашия Бог.

10 И рече Исус: От това ще познаете, че живият Бог е всред вас, и че съвсем ще изгони отпред вас ханаанците, хетейците, евейците, ферезейците, гергесейците, аморейците и евусейците.

11 Ето, ковчегът на завета на Господа на целия свят върви пред вас в Иордан.

- ¹² Сега, прочее, изберете си дванадесет мъже от Израилевите племена, по един мъж от всяко племе.
- ¹³ И щом стъпят във водата на Иордан стъпалата на нозете на свещениците, които носят ковчега на Иеова, Господа на целия свят, Иорданската вода, водата, която слиза от горе, ще се раздели и ще застане на куп.
- ¹⁴ И тъй, щом се дигнаха хората от шатрите си, като бяха пред хората свещениците, които носеха ковчега на завета, за да преминат Иордан,
- ¹⁵ и щом дойдоха до Иордан ония, които носеха ковчега, и нозете на свещениците, които носеха ковчега, се намокриха в края на водата, (защото Иордан наводнява всичките си брегове през цялото време на жетвата),
- ¹⁶ водата, която слизаше от горе застана и се издигна на куп много надалеч, при града Адам, който е край Царетан; а водата, която течеше надолу към полското море, то ест, Соленото море, се свърши и изчезна; и хората преминаха срещу Ерихон.
- ¹⁷ А свещениците, които носеха ковчега на Господния завет, стояха твърди на сухо всред Иордан; и целият Израил преминаваха по сухо догдето целият народ съвсем премина Иордан.

ГЛАВА 4

- А** когато целият народ съвсем беше преминал Иордан, Господ говори на Исуса, казвайки:
- ² Вземете си дванадесет човека от хората, по един човек от всяко племе,
- ³ и заповядайте им като кажете: Вземете си дванадесет камъни от тук, от сред Иордан, от мястото гдето нозете на свещениците стояха твърди, и занесете ги със себе си и турете ги на мястото, гдето ще пренощувате тая нощ.
- ⁴ Тогава Исус повика дванадесетте човека, които беше определил от израилтяните, по един човек от всяко племе;
- ⁵ и Исус им каза: Заминете пред ковчега на Господа вашия Бог всред Иордан, и дигнете всеки от вас по един камък на рамената си, според числото на племената на израилтяните,
- ⁶ за да бъде това белег между вас. И утре, когато чадата ви попитат, казвайки: Защо ви са тия камъни?
- ⁷ - Тогава ще им кажете: Понеже водата на Иордан се раздели пред ковчега на Господния завет; когато ковчегът преминаваше Иордан, водата на Иордан се раздели. И тия камъни ще бъдат за спомен до века на израилтяните.
- ⁸ Тогава израилтяните сториха така както заповяда Исус; взеха дванадесет камъни отсред Иордан, според както рече Господ на Исуса, според числото на племената на израилтяните; и донесоха ги със себе си на мястото гдето пренощуваха, и там ги положиха.
- ⁹ Още Исус постави дванадесет камъни сред Иордан, на мястото гдето стояха нозете на свещениците, които носеха ковчега на завета; и те са там до днес.
- ¹⁰ А свещениците, които носеха ковчега, стояха всред Иордан догде се свърши всичко що Господ заповяда на Исуса да говори на хората, според всичко, което Моисей беше заповядал на Исуса. И хората побързаха та преминаха.
- ¹¹ А когато всичките люде бяха съвсем преминали, мина и Господният ковчег и свещениците пред хората.

- ¹² И рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе преминаха въоръжени пред израилтяните, според както Моисей им бе казал;
- ¹³ около четиридесет хиляди въоръжени ратници преминаха пред Господа на бой към ерихонските полета.
- ¹⁴ В оня ден Господ възвеличи Исуса пред очите на целия Израил; и те се бояха от него, както се бояха от Моисея, през всичките дни на живота му.
- ¹⁵ Тогава Господ говори на Исуса, казвайки:
- ¹⁶ Заповядай на свещениците, които носят ковчега на свидетелството, да излязат от Иордан.
- ¹⁷ И тъй, Исус заповяда на свещениците, като рече: Излезте от Иордан.
- ¹⁸ А щом свещениците, които носеха ковчега на Господния завет, излязоха изсред Иордан, и стъпалата на свещеническите нозе стъпиха на сухо, водата на Иордан се върна на мястото си и преля всичките му брегове както по-напред.
- ¹⁹ На десетия ден от първия месец хората излязоха от Иордан, и разположиха стан в Галгал, на източната страна от Ерихон.
- ²⁰ И Исус постави в Галгал ония дванадесет камъни, които взеха от Иордан.
- ²¹ Тогава говори на израилтяните, казвайки: Утре, когато чадата ви попитат бащите си, думайки: Какви са тия камъни?
- ²² (Тогава да разправите на чадата си, като речете: По сухо премина Израил тоя Иордан;
- ²³ защото Господ вашият Бог пресуши Иорданската вода пред вас догде преминахте, както Господ вашият Бог стори на Червеното море, което пресуши пред нас догде преминахме,
- ²⁴ за да знаят всички племена на света, че Господната ръка е мощна, та да се боят винаги от Господа вашия Бог.

ГЛАВА 5

А когато всичките аморейски царе, които бяха оттатък Иордан на запад, и всичките ханаански царе, които бяха при морето, чува, че Господ пресуши водата на Иордан пред израилтяните догде преминаха, сърцата им се стопиха, и душа не остана в тях поради израилтяните.

² В това време Господ рече на Исуса: Направи си кремъчни ножове и обрежи пак израилтяните, втори път.

³ И тъй, Исус си направи кремъчни ножове и обряза израилтяните на мястото Хълм на краекожията.

⁴ А ето причината, по която Исус извърши обрязването: всичките мъжки, които излязоха из Египет, всичките военни мъже, измряха в пустинята по пътя, след като бяха излезли из Египет;

⁵ и всичките люде, които излязоха, бяха обрязани; а всичките люде, които се родиха в пустинята по пътя, след като бяха излезли из Египет, не бяха обрязани.

⁶ Защото израилтяните ходиха четиридесет години по пустинята, догде се изстребиха всичките люде, излезли из Египет военни мъже, които не послушаха Господния глас, на които Господ се кле, че не ще ги остави да видят земята, за която Господ беше се клел на бащите им, че ще ни я даде, земя гдето текат мляко и мед.

⁷ А вместо тях Той издигна синовете им, които Исус обряза; защото бяха

необрязани, понеже не бяха ги обрязали по пътя.

⁸ И като се обрязаха всичките люде, седяха на местата си в стана догде оздравяха.

⁹ Тогава Господ рече на Исуса: Днес отнех от вас египетския позор. За това онова място се нарича Галгал, {Т.е. Търкаляне.} както се казва и до днес.

¹⁰ А израилтяните разположиха стан в Галгал, и направиха пасхата на четиринадесетия ден от месеца, привечер, на ерихонските полета.

¹¹ И на сутринта на пасхата, в същия ден, ядоха безквасни хлябове от житото на земята и изпържено жито.

¹² А на сутринта, като ядоха от житото на земята, манната престана; и израилтяните нямаха вече манна, но през тая година ядяха от рожбите на Ханаанската земя.

¹³ И когато беше Исус при Ерихон, подигна очи и видя, и, ето, насреща му стоеше човек с измъкнат нож в ръка; и Исус пристъпи при него и му рече: Наш ли си, или от неприятелите ни?

¹⁴ А той рече: Не; но за Военачалник на Господното войнство сега дойдох аз. И Исус падна с лицето си на земята и се поклони; и рече му: Що заповядва Господарят ми на слугата си?

¹⁵ А Военачалникът на Господното войнство рече на Исуса: Изуй обувката си от нозете, защото мястото, на което стоиш, е свето. И Исус стори така.

ГЛАВА 6

А Ерихон беше заключен и затворен поради израилтяните; никой не излизаше и никой не влизаше.

² И Господ рече на Исуса: Ето, предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните му и храбри мъже.

³ Ходете, прочее, около града, всички военни мъже, и обиколете града веднъж; така да правиш шест дена.

⁴ И седем свещеника нека носят пред ковчега седем гръмливи тръби; и на седмия ден обиколете града седем пъти, и свещениците нека свирят с тръбите.

⁵ И когато засвирят продължително с гръмливата тръба, като чуете гласа на тръбата всички люде да извикат с гръмлив глас; и градската стена ще падне на мястото си, и людете нека вървят всеки право напред.

⁶ Тогава Исус Навиевият син повика свещениците и рече им: Дигнете ковчега на завета, и седем свещеника нека държат седем гръмливи тръби пред Господния ковчег.

⁷ Рече на людете: Минете та обиколете града; а въоръжените нека заминат пред Господния ковчег.

⁸ И тъй, след като говори Исус на людете, седемте свещеника, които държаха седемте гръмливи тръби пред Господа минаха, и свиреха с тръбите; и ковчегът на Господния завет вървеше подире им.

⁹ И въоръжените вървяха пред свещениците, които свиреха с тръбите, и задната стража следваше зад ковчега, докато свещениците свиреха с тръбите като вървяха.

¹⁰ А Исус заповяда на людете, като каза: Да не викате, нито да се чуе гласът ви, нито да излезе дума из устата ви, до деня, когато ще ви кажа да извикате; тогава извикайте.

¹¹ И тъй, направи да обиколи Господният ковчег около града еднъж; и дойдоха в

стана и пренощуваха в стана.

12 И на сутринта Исус стана рано, и свещениците дигнаха Господния ковчег,

13 И седемте свещеника, които държаха седемте гръмливи тръби, вървяха пред Господния ковчег, като ходеха и свиреха с тръбите; и пред тях вървяха въоръжените, а задната стража следваше подир Господния ковчег, докато свещениците свиреха с тръбите като вървяха.

14 И тъй на втория ден обиколиха града еднъж и се върнаха в стана така правеха шест дена.

15 А на седмия ден станаха рано, при пукването на зората, и обиколиха града седем пъти по същия начин; само тоя ден обиколиха града седем пъти.

16 И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Исус рече на хората: Извикайте, защото Господ ви предаде града.

17 И градът и всичко що е в него ще бъдат обречени на Господа; само блудницата Раав, да остане жива, тя и всички, които са в къщата с нея, защото скри пратениците, които проводихме.

18 Но вие се пазете във всеки случай от всичко обречено, да не би, като го обречете, да вземете от обреченото, и така да нанесете проклетия върху стана на Израиля и да го смутите.

19 Всичкото сребро и злато, и медните и железните съдове, са посветени Господу; да се внесат в Господното съкровище.

20 И тъй, хората извикаха и свещениците свиреха с тръбите; и като чува хората тръбния глас, и като издадоха хората гръмлив вик, стената падна на мястото си; и хората влязоха в града, всеки право напред, и превзеха града.

21 И обрекоха на изстребление с остро на ножа всичките в града, мъже и жени, млади и стари, и говеда, овци и осли.

22 Тогава Исус каза на двамата мъже, които бяха съгледали земята: Влезте в къщата на блудницата и изведете от там жената и всичко каквото има, според както ѝ се заклехте.

23 И тъй, като влязоха младежите, шпионите, изведоха Раав, баща ѝ, майка ѝ, братята ѝ и всичко що имаше; изведоха и всичките ѝ роднини, и туриха ги вън от Израилевия стан.

24 И града и всичко в него изгориха с огън; само среброто и златото и медните и железните съдове туриха в съкровището на Господния дом.

25 А блудницата Раав и бащиното ѝ семейство, и всичко що имаше тя, Исус остави живи и тя живее всред Израиля до днес, защото скри пратениците, които Исус проводи да съгледат Ерихон.

26 В онова време Исус се закле, като каза: Проклет пред Господа оня човек, който стане да съгради тоя град Ерихон; със смъртта на първородния си син ще тури основите му, и със смъртта на най-младия си син ще постави портите му.

27 Така Господ беше с Исуса; и името му се прочу по цялата земя.

ГЛАВА 7

А израилтяните извършиха престъпление относно обреченото: защото Ахан син на Хармия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото племе, взе от обреченото, така че Господният гняв пламна против израилтяните.

2 Между това Исус прати човеци от Ерихон в Гай, който е близо при Витавен, на

източната страна от Ветил; и говори им, казвайки: Изкачете се та съгледайте земята. И тъй, човеците се изкачиха та съгледаха Гай.

³ И като се върнаха при Исуса рекоха му: Да не се изкачат всичките люде, но до две или три хиляди мъже да се изкачат и да поразят Гай; да не вкарват в труд всичките люде да отиват там, защото ония са малцина.

⁴ И така, изкачиха се там от людето около три хиляди мъже; но побягнаха пред гайските мъже.

⁵ Гайските мъже поразиха от тях около тридесет и шест мъже, и прогониха ги от портата до Сиварим, и поразиха ги в надолнището; поради което сърцата на людето се стопиха и станаха като вода.

⁶ Тогава Исус раздра дрехите си и падна на лицето си на земята пред Господния ковчег, гдето лежа до вечерта, той и Израилевите старейшини; и туриха пръст на главите си.

⁷ И рече Исус: Ах! Господи Иеова, защо преведе тия люде през Иордан, за да ни предадеш в ръцете на аморейците да ни погубят? О да бяхме били доволни да си седим оттатък {На изток от.} Иордан!

⁸ О Господи, що да река като Израил обърна гръб пред неприятелите си?

⁹ И като чуят ханаанците и всичките други жители на земята, ще ни обиколят и ще направят да изчезне името ни от земята; и какво ще сториш за великото Си Име?

¹⁰ А Господ рече на Исуса: Стани, защо си паднал така на лицето си?

¹¹ Израил е съгрешил, а именно, престъпили са завета Ми, за който им дадох заповед; да! те са взели от обреченото, още са откраднали, още са излъгали, още са турили откраднатото между своите вещи.

¹² По тая причина израилтяните не могат да устоят пред неприятелите си, но обръщат гръб пред неприятелите си, защото станаха проклети; и Аз не ще бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия човек изсред вас.

¹³ Стани та освети людето, и речи: Осветете се за утре; защото така говори Господ Израилевият Бог: Нещо обречено има всред тебе, Израилю; не можеш да устоиш пред неприятелите си догде не махнете обреченото изсред вас.

¹⁴ И тъй, приближете се утре според племената си; и племето, което хване Господ, да се приближи според семействата си; и семейството, което хване Господ, да се приближи според домовете си; а домът, който хване Господ, да се приближи според мъжете.

¹⁵ И който се хване с обреченото ще се изгори с огън, той и всичко що има, понеже е престъпил Господния завет, и понеже е сторил безумие в Израиля.

¹⁶ Тогава Исус, като стана рано на сутринта, приведе Израиля според племената им; и хвана се Юдовото племе.

¹⁷ И като приведе Юдовите семейства, хвана се семейството на Заровците. И като приведе семейството на Заровците, мъж по мъж, хвана се Завдий.

¹⁸ А като приведе неговия дом мъж по мъж, хвана се Ахан син на Хармия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото племе.

¹⁹ Тогава Исус рече на Ахана: Чадо мое, въздай сега слава на Господа Израилевия Бог и изповядай Му се; и кажи ми що си сторил, не скривай от мене.

²⁰ И Ахан в отговор на Исуса каза: Наистина аз съгреших на Господа Израилевия Бог, като сторих така и така:

²¹ Когато видях между користите една хубава вавилонска дреха, двеста сикли сребро, и една златна плочка тежка петдесет сикли, пожелах ги и ги взех; и, ето, те

са скрити в земята всред шатъра ми, и среброто отдолу.

²² Исус, прочее, прати човеци, които се завтекоха в шатъра; и, ето, откраднатото беше скрито в шатъра му, и среброто отдолу.

²³ И взеха ги отсред шатъра и донесоха ги при Исуса и при всичките израилтяни; и те ги положиха пред Господа.

²⁴ Тогава Исус и целият Израил с него взеха Ахана Заровия син, със среброто, дрехата и златната плоча, и синовете му, дъщерите му, говедата му, ослите му, овците му, шатъра му и всичко каквото имаше, и заведоха ги в долината Ахор.

²⁵ И рече Исус: Защо си ни смутил? Господ ще смути тебе днес. Тогава целият Израил уби Ахана с камъни, и изгориха го с огън след като го убиха с камъни.

²⁶ После натрупаха на него голяма грамада камъни, която стои и до днес. Така се върна Господ от яростния Си гняв. Затуй онова място се нарича и до днес долина Ахор. {То ест: Смущение.}

ГЛАВА 8

Подир това Господ рече на Исуса: Не бой се нито се ужасявай; вземи със себе си всичките военни мъже, и стани та се изкачи в Гай; ето, Аз предадох в ръката ти гайския цар, людете му, града му и земята му;

² и да сториш на Гай и на царя му, както стори на Ерихон и на царя му; само че ще заплениш за себе си користите му и добитъка му. Постави против града засада от задната му страна.

³ Тогава Исус стана с всичките военни люде, за да отидат в Гай; и Исус избра тридесет хиляди мъже силни и храбри изпрати ги нощем,

⁴ и заповяда им, казвайки: Гледайте, поставете засада против града от задната страна на града; да се не отдалечите много от града, и да бъдете всички готови;

⁵ а аз и всичките люде, които са с мене, ще се приближим до града; и когато излязат против нас, както изпърво, тогава ние ще побегнем от тях.

⁶ Те ще излязат след нас догде ги отдалечим от града; защото ще си рекат: Те бягат от нас, както по-напред; и ние ще побегнем от тях.

⁷ Тогава вие станете от засадата и превземете града; защото Господ вашият Бог ще го предаде в ръката ви.

⁸ И като превземете града да запалите града, да сторите според Господното повеление; ето, заповядах ви.

⁹ И тъй, Исус ги изпрати; и те отидоха в засада, като седнаха между Ветил и Гай, на западната страна от Гай; а Исус остана през оная нощ всред людете.

¹⁰ И Исус, като стана рано на сутринта и прегледа людете, отиде, той и Израилевите старейшини, пред людете за Гай.

¹¹ И всичките военни люде, които бяха с него, отидоха и се приближиха, дойдоха срещу града, и разположиха стан на северната страна от Гай; а между тях и Гай имаше долина.

¹² И той взе около пет хиляди мъже и ги постави в засада между Ветил и Гай на западната страна от града.

¹³ И като наредиха людете - цялото войнство, което беше на север от града, и засадата му на запад от града - Исус отиде през оная нощ всред долината.

¹⁴ А гайският цар, като видя това, побърза, той и всичките му люде, мъжете на града,

та станаха рано, и в определен час излязоха на полето на бой против Израиля; но той не знаеше, че имаше засада против него зад града.

15 А Исус и целият Израил се престориха на разбити пред тях и бягаха през пътя за пустинята.

16 И всичките люде, които бяха в Гай, бяха свикани, за да ги гонят; и гониха Исуса, и отдалечиха се от града.

17 Така в Гай и Ветил не остана човек, който не излезе след Израиля; и те оставиха града отворен и гониха Израиля.

18 Тогава Господ каза на Исуса: Простри към Гай копието, което държиш в ръката си; защото ще предам града в ръката ти. Исус, прочее, простря към града копието, което държеше в ръката си.

19 И щом простря ръката си засадата стана бързо от мястото си, завтекоха се изведнъж и влязоха в града и го превзеха; и побързаха та запалиха града.

20 А когато гайските мъже се огледаха надире, видяха, и, ето че дим се издигаше от града към небето; и нямаха где да бягат ни тук ни там, понеже людете, които бягаха към пустинята, се обърнаха назад против гонителите.

21 А Исус и целият Израил, като видяха, че засадата беше превзела града, и че се издигаше дим от града, обърнаха се назад и поразиха гайските мъже.

22 Другите също излязоха из града против тях; и тъй, те се намериха всред израилтяните, които бяха едни отсам а едни оттам; и тия ги поразиха така щото не оставиха никой от тях да живее или да побегне.

23 А царя на Гай хванаха жив, и го доведоха при Исуса.

24 И като изби Израил всичките жители на Гай в полето и пустинята, гдето ги гонеха, и те всички паднаха от остроото на ножа догде се изстребиха, тогава целият Израил се върна в Гай и поразиха го с остроото на ножа.

25 И всичките паднали в оня ден, мъже и жени, бяха дванадесет хиляди души, всичките гайски люде.

26 Защото Исус не оттегли ръката си, с която бе прострял копието, догде не изстреби като обречени, всичките жители на Гай.

27 Само че Израил плени за себе си добитък и користите на оня град, според думата, която Господ заповяда на Исуса.

28 И така, Исус изгори Гай и го направи всегдашен куп развалини, както е до днес.

29 А царя на Гай обеси на дърво и го остави да виси до вечерта; и като зайде слънцето, Исус заповяда та снеха трупа му от дървото, хвърлиха го във входа на градската порта, и натрупаха на него голяма грамада камъни, която стои и до днес.

30 Тогава Исус издигна олтар на Господа Израилевия Бог на хълма Гевал,

31 както Господният слуга Моисей беше заповядал на израилтяните, според написаното в книгата на Моисеевия закон, олтар от цели камъни, по които желязно сечиво не се бе издигнало; и принесоха на него всеизгаряния Господу, и пожертвуваха примирителни приноси.

32 И там написа на камъните един препис на Моисеевия закон, който написа пред израилтяните.

33 И целият Израил, със старейшините им, първенците и съдиите им, чужденци и туземци, застанаха отсам и оттам ковчега, срещу левитските свещеници, които държаха ковчега на Господния завет, - едната им половина към хълма Гаризин, и другата им половина към хълма Гевал, - както Господният слуга Моисей беше заповядал по-напред, за да благославят Израилевите люде.

³⁴ И след това прочете всичките думи на закона, благословенията и проклетията, според всичко каквото бе написано в книгата на закона.

³⁵ От всичко що заповяда Моисей нямаше дума, която Исус не прочете пред всичките събрани израилтяни, с жените, децата и чужденците, които се събираха между тях.

ГЛАВА 9

А когато чуа това всичките царе оттатък {На запад от.} Иордан, в хълмистите места и в полетата и във всичките крайбрежия на голямото море до срещу Ливан сиреч, хетейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците,

² събраха се единодушно да се бият с Исуса и Израеля.

³ А жителите на Гаваон, като чуа що бе сторил Исус на Ерихон и на Гай,

⁴ постъпиха хитро, като отидоха та се престориха на посланици и взеха стари вретища та ги туриха на ослите си и стари и раздрани и вързани мехове за вино,

⁵ и стари и къrpени обуца на нозете си, и стари дрехи на себе си, и всичкият хляб, който си доставиха за храна, беше сух и плесенясал.

⁶ Те дойдоха при Исуса в стана в Галгал та рекоха нему и на Израилевите мъже: От далечна страна сме дошли; сега, прочее, направете договор с нас.

⁷ Но Израилевите мъже рекоха на евейците: Да не би вие да живеете всред нас; и как ще направим договор с вас?

⁸ А те казаха на Исуса: Твои слуги сме. И Исус им рече: Кои сте? и от где идете?

⁹ А те му казаха: От много далечна земя дойдоха слугите ви поради името на Иеова твоя Бог; защото чухме славата Му и всичко що извършил в Египет,

¹⁰ и всичко що сторил на двамата аморейски царе, които бяха оттатък {На изток от.} Иордан, на есевонския цар Сион и на васанския цар Ог, който живееше в Астарот.

¹¹ За това ни говориха старейшините ни и всичките жители на нашата земя, казвайки: Вземете в ръката си храна за из пътя та идете да ги посрещнете, и речете им: Ваши слуги сме; и тъй, сега направете договор с нас.

¹² Този наш хляб беше топъл, когато си го доставихме от къщите си за храна в деня, когато излязохме, за да дойдем при вас; а, ето, сега е сух и плесенясал.

¹³ Тия мехове за вино бяха нови, като ги напълнихме, а ето, съдрани са; и тия наши дрехи и обущата ни овехтяха от много дългия ни път.

¹⁴ Тогава израилтяните приеха мъжете по причина на храната им; а до Господа не се допитаха.

¹⁵ Исус сключи мир с тях, и свърза договор с тях, че ще се опази живота им: и началниците на обществото им се заклеха.

¹⁶ А три дена след като свързаха договор с тях чуа, че им били съсед и че живеели между тях;

¹⁷ и като пътуваха израилтяните, пристигнаха в градовете им на третия ден. А градовете им бяха Гаваон, Хефира, Вирот и Кириатиарим.

¹⁸ Но израилтяните не ги поразиха, защото началниците на обществото бяха им се заклели в Господа Израилевия Бог. А цялото общество роптаеше против началниците.

¹⁹ Всичките началници, обаче, рекоха на цялото общество: Ние им се заклехме в Господа Израилевия Бог; и тъй, сега не можем да се допрем до тях.

- ²⁰ Ето какво ще сторим с тях: ще запазим живота им, за да не бъде Божият гняв на нас поради клетвата, с която им се заклехме.
- ²¹ Началниците им казаха още: нека останат живи; но да бъдат дървосечци и водоносци на цялото общество, - според както началниците бяха им говорили.
- ²² Тогава Исус ги свика та им говори, казвайки: Защо ни излъгахте като рекохте: Много далеч сме от вас, - когато вие сте живеели между нас?
- ²³ Сега, прочее, проклети сте; и никога няма да липсват от вас слуги, които да бъдат и дървосечци и водоносци за дома на моя Бог.
- ²⁴ А те в отговор на Исуса казаха: Понеже слугите бяха добре предизвестени за онова, което Иеова твоят Бог заповядал на слугата Си Моисея, да ви даде цялата земя, и да изстреби от пред вас всичките жители на земята, за това много се уплашихме от вас за живота си, и сторихме това нещо.
- ²⁵ Сега, ето, в ръцете ти сме; каквото ти се вижда добро и право да ни сториш, стори.
- ²⁶ Той, прочее, стори с тях така, и ги избави от ръката на израилтяните, та не ги убиха.
- ²⁷ И в същия ден Исус ги направи дървосечци и водоносци на обществото и на олтара на Господа в мястото, което Той би избрал, както са и до днес.

ГЛАВА 10

- А** като чу ерусалимският цар Адониседек, че Исус превзел Гай и го обрекъл на изстребление, и че както сторил на Ерихон и на царя му така сторил на Гай и на царя му, и че жителите на Гаваон сключили мир с Израила и останали между тях,
- ² уплашиха се много, той и людете му, защото Гаваон беше голям град, като един от царските градове, и защото беше по-голям от Гай, и всичките му мъже бяха силни.
- ³ За това, ерусалимският цар Адониседек прати до хевронския цар Оам, до ярмутския цар Пирам, до лахийския цар Яфий и до еглонския цар Девир, да рекат:
- ⁴ Дойдете при мене та ми помогнете, и нека поразим Гаваон, защото сключил мир с Исуса и с израилтяните.
- ⁵ И така, събраха се тия петима аморейски царе: ерусалимският цар, хевронският цар, ярмутският цар, лахийският цар и еглонският цар, та отидоха, те и всичките им войнства, и разположиха стана си пред Гаваон и воюваха против него.
- ⁶ Тогава гаваонците пратиха до Исуса в стана у Галгал да рекат: Да не оттеглиш ръка от слугите си; скоро дойди при нас и избави ни и помогни ни, защото се събраха против нас всичките аморейски царе, които живеят в хълмистите места.
- ⁷ И тъй, Исус се качи от Галгал, той и всичките военни люде с него, и всичките силни и храбри мъже.
- ⁸ И Господ каза на Исуса: Да се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръката ти; никой от тях няма да устои пред тебе.
- ⁹ Исус, прочее, дойде върху тях внезапно, като беше се качвал цяла нощ от Галгал.
- ¹⁰ И Господ ги смути пред Израила; и Исус ги порази с голямо поражение в Гаваон, и гони ги из нагорнището, по което се отива за Веторон, и поразяваше ги до Азика и до Макида.
- ¹¹ А като бягаха от Израила и бяха в надолнището при Веторон, Господ хвърляше на тях големи камъни от небето до Азика, та измряха; умрелите от камъните на

градушката бяха по-много от ония, които израилтяните убиха с нож.

12 Тогава говори Исус Господу, в деня когато Господ предаде аморейците на израилтяните, като рече пред очите на Израиля: Застани, слънце, над Гаваон, И ти, луно, над долината Еалон.

13 И слънцето застана и луната се спря, Догдето мъзовъздадоха людете на неприятелите си. Това не е ли записано в Книгата на Праведния? Слънцето застана всред небето, и не побърза да дойде почти цял ден.

14 Такъв ден не е имало ни по-напред ни после, щото така да послуша Господ човешки глас; защото Господ воюваше за Израиля,

15 След това Исус се върна, и целият Израил с него, в стана у Галгал.

16 А ония петима царе побягнаха та се скриха в пещерата при Макида.

17 Известиха, прочее, на Исуса, казвайки: Петимата царе се намериха скрити в пещерата при Макида.

18 И Исус каза: Привалете големи камъни на входа на пещерата и поставете човеци при нея да ги пазят;

19 а вие не стойте; гонете неприятелите си и поразете най-последните от тях; не ги оставяйте да влязат в градовете си, защото Господ вашият Бог ги предаде в ръцете ви.

20 И когато Исус и израилтяните ги поразиха с твърде голямо клане, догдето бяха изтребени, и останалите от тях, които оцеляха, влязоха в укрепени градове,

21 тогава всичките люде се върнаха с мир в стана при Исуса у Макида; никой не поклати език против някого от израилтяните.

22 Тогава рече Исус: Отворете входа на пещерата та изведете при мене ония петима царе из пещерата.

23 И сториха така, и изведоха при него ония петима царе из пещерата: ерусалимския цар, хевронския цар, ярмутския цар, лахиския цар и еглонския цар.

24 И като изведоха при Исуса ония царе, Исус повика всичките Израилеви мъже и рече на началниците на военните мъже, които бяха ходили с него: Приближете се, турете нозете си на вратовете на тия царе, и те се приближиха и туриха нозете си на вратовете им.

25 Исус още им каза: Не бойте се, нито се страхувайте, бъдете силни и дръзновени, понеже така ще стори Господ на всичките ви неприятели, против които воювате.

26 А подир това Исус ги порази, уби ги и ги обеси на пет дървета; и висяха на дърветата до вечерта.

27 А при захождането на слънцето Исус заповяда, та ги снеха от дърветата, хвърлиха ги в пещерата, гдето бяха се скрили, и във входа на пещерата туриха големи камъни, които стоят там и до днес.

28 В същия ден Исус превзе Макида и порази нея и царя ѝ с острото на ножа; изтреби като обречени, тях и колкото души имаше в нея, не остави никого да избяга {Еврейски: да оцелее.}; стори на макидския цар както бе сторил на ерихонския цар.

29 След това Исус и целият Израил с него премина от Макида в Ливна и воюваше против Ливна.

30 И Господ предаде и нея и царя ѝ в ръката на Израиля; и порази с острото на ножа си нея и колкото души имаше в нея; не остави никого да избяга от нея; и стори на царя ѝ както бе сторил на ерихонския цар.

31 После Исус и целият Израил с него премина от Ливна в Лохис, разположи стан срещу него, и воюваше против него.

- ³² И Господ предаде Лахис в ръката на Израиля; и превзеха го на втория ден, и поразиха с остроото на ножа него и колкото души имаше в него, според всичко що сториха на Ливна.
- ³³ Тогава гезерският цар Орам дойде да помогне на Лахис; но Исус поразяваше него и людетe му, догдето не му остави остатък.
- ³⁴ И от Лахис, Исус и целият Израил с него, премина в Еглон, разположиха стан срещу него, и воюваха против него;
- ³⁵ и в същия ден го превзеха и поразиха го с остроото на ножа; в същия ден Исус изстреби, като обречени, колкото души имаше в него, според всичко, що стори в Лахис.
- ³⁶ После Исус и целият Израил с него отиде от Еглон в Хеврон, и воюваха против него;
- ³⁷ и като го превзеха, поразиха с остроото на ножа него, царя му, всичките му градове и колкото души имаше в него; не остави никого да избяга, според всичко, що стори на Еглон, но изстреби него и колкото души имаше в него.
- ³⁸ А след това Исус и целият Израил с него се върна в Девир и воюва против него;
- ³⁹ и превзе него, царя му и всичките му градове; и поразиха ги с остроото на ножа, и изстребиха колкото души имаше в него; не остави никого да избяга {Еврейски: да оцелее.}; стори на Девир и на царя му както стори на Хеврон, и както бе сторил на Ливна и на царя й.
- ⁴⁰ Така Исус порази цялата хълмиста, южна и полянска земя, и подгорията, и всичките им царе; не остави никого да избяга, но изстреби всичко, що дишаше, според както Господ Израилевият Бог беше заповядал.
- ⁴¹ Исус ги порази от Кадис-варни до Газа, и цялата Гесенска земя до Гаваон.
- ⁴² Всички тия царе и земята им Исус превзе изведнъж, защото Господ Израилевият Бог воюваше за Израиля.
- ⁴³ Тогава Исус и целият Израил с него се завърна в стана у Галгал.

ГЛАВА 11

Асорският цар Явин, като чу това, прати до мадонския цар Иовава, до симвронския цар, до ахсафския цар

- ² и до царете, които бяха на север в хълмистата и в полянската земя на юг от Хинерот, и в долината, и в Нафат-дор {Или: Дорските височини.} на запад,
- ³ и до ханаанците, които бяха на изток и на запад, и до аморейците, хетейците, ферезейците и евусейците в хълмистата земя, и до евейците под Ермон в земята Масфа.
- ⁴ И те, и всичките им войнства с тях, люде много, по множество както е пясъкът, който е покрай морето, излязоха с твърде много коне и колесници.
- ⁵ И като се събраха всички тия царе, дойдоха и заедно разположиха стана си близо при водата Мером, за да се бият с Израиля.
- ⁶ Тогава Господ каза на Исуса: Да се не убоиш от тях; защото утре, около тоя час, Аз ще ги предам всички избити пред Израиля; и ще прережеш жилите на конете им, и ще изгориш с огън колесниците им.
- ⁷ Исус, прочее, и всичките военни люде с него, отидоха внезапно против тях при водата Мером, и ги нападнаха.

- ⁸ И Господ ги предаде в ръката на Израиля; и те ги поразиха, и гониха ги до големия Сидон и до Мисрефот-маим, и до долината на Масфа на изток, и поразяваха ги догдето не оставиха от тях остатък.
- ⁹ Исус им стори, според както Господ му заповяда: преряза жилите на конете им, и изгори с огън колесниците им.
- ¹⁰ В същото време Исус, като се върна, превзе Асор и уби царя му с нож; защото по-напред Асор държеше първенство между всички тия царства.
- ¹¹ И колкото души имаше в него, убиха с остроото на ножа и ги изстребиха като обречени; не остана нищо, което дишаше; и изгори Асор с огън.
- ¹² Исус превзе и всичките градове на ония царе, и всичките им царе хвана и ги уби с остроото на ножа; изстреби ги според както бе заповядал Господният слуга Моисей.
- ¹³ Но Израил не изгори никой от градовете, които стояха върху хълмовете си, освен един Асор; него Исус изгори.
- ¹⁴ Всичките користи на тия градове и добитъкът израилтяните плениха за себе си, а всичките човеци убиваха с остроото на ножа, догдето ги изстребиха; не оставиха нищо, което дишаше.
- ¹⁵ Както Господ беше заповядал на слугата Си Моисея, така заповяда Моисей на Исуса, така и стори Исус; не престъпи нищо от всичко, което Господ бе заповядал на Моисея.
- ¹⁶ Така Исус превзе цялата оная хълмиста и цялата южна земя, и цялата Гесанска земя, равнината и полето, хълмистата и равна земя на Израиля,
- ¹⁷ от нагорнището Халак, което отива към Сир, до Ваалгад в Ливанската долина под планината Ермон; и хвана всичките им царе, поразиха ги и ги уби.
- ¹⁸ Дълго време воюваше Исус против всички тия царе.
- ¹⁹ Нямаше град, който сключи мир с израилтяните, освен евейците, които живеяха в Гаваон; те превзеха всичките с бой.
- ²⁰ Защото от Господа стана да се закоравят сърцата им та да излязат против Израиля на бой, за да ги обрече Исус на изстребление, за да не им се покаже милост, но за да ги изстреби, според както Господ беше заповядал на Моисея.
- ²¹ В онова време дойде Исус и изстреби енакимите от планинската земя, от Хеврон, от Девир, от Анав, и от цялата Юдова хълмиста земя, и от цялата Израилева хълмиста земя; Исус ги обрече на изстребление заедно с градовете им.
- ²² Не останаха енакими в земята на израилтяните; някои от тях останаха само в Газа, Гет и Азот.
- ²³ Така Исус превзе цялата земя, според всичко що Господ беше казал на Моисея; Исус я даде на Израиля за наследство според както бяха разделени по племената си. И земята утихна от война.

ГЛАВА 12

Аето царете на земята оттатък Иордан, към изгрева на слънцето, които израилтяните поразиха и чиято земя превзеха, от потока Арнон до Ермонската планина, и цялото поле на изток:

² аморейският цар Сион, който живееше в Есевон и владееше от Ароир, който е при брега на потока Арнон, и е в средата на долината, и владееше половината на Галаад до потока Явок, който е граница на амонците,

³ и, на изток, дори до езерото Хинерот и до полското море, сиреч, Соленото море, на изток, до пътя към Вет-иесимот, и на южната страна под Асдот-фасга:

⁴ и пределите на васанския цар Ог, който беше от останалите исполини и живееше в Астарот и в Едраи,

⁵ който владееше в Ермонската планина, в Салха и в целия Васан, до границите на гесурците и на мааханците, и половината от Галаад до границата на есевонския цар Сион.

⁶ Тях поразиа Господния слуга Моисей и израилтяните; и Господният слуга Моисей даде земята им за притежание на рувимците, на гадците и на половината от Манасиевото племе.

⁷ И ето царете на земята оттатък Иордан, на запад, които Исус и израилтяните поразиа, от Ваалгад в Ливанската долина до нагорнището Халак, което отива към Сиир; и Исус даде земята им за притежание на Израилевите племена, според както щяха да бъдат разделени:

⁸ в хълмистата земя, в равнините, в полето, в подгорията, в пустинята и в южната страна. Царете бяха от хетейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците, а именно:

⁹ ерихонският цар, един; царят на Гай, град близо до Ветил, един;

¹⁰ ерусалимският цар, един; хевронският цар, един;

¹¹ ярмутският цар, един; лахийският цар, един;

¹² еглонският цар, един; гезерският цар, един;

¹³ девирският цар, един; гедерският цар, един;

¹⁴ хорманският цар, един; арадският цар, един;

¹⁵ ливанският цар, един; одоламският цар, един;

¹⁶ макиданският цар, един; ветилският цар, един;

¹⁷ тапфуанският цар, един; еферският цар, един;

¹⁸ афекският цар, един; ласаронският цар, един;

¹⁹ мадонският цар, един; асорският цар, един;

²⁰ симрон-меронският цар, един; ахсафският цар, един;

²¹ таанахският цар, един; магедонският цар, един;

²² кедеският цар, един; царят на Иокнеам в Кармил, един;

²³ царят на Дор в Нафат-дор, един; царят на Гоим в Галгал, един;

²⁴ тирзанският цар, един; всичките царе, тридесет и един.

ГЛАВА 13

А Исус беше стар, напреднал на възраст; и Господ му рече: Ти си стар, напреднал на възраст, а остава още много земя да се превзема.

² Ето земята, която остава още: всичките околности на филистимците и цялата Гесурска земя,

³ от Сиор, който е към Египет, до границата на Акарон на север, която се счита на ханаанците, - петте околии на филистимците: на газяните, на азотците, на аскалонците, на гетците и на акаронците; и земята, която е на авейците;

⁴ на южната страна, цялата земя на ханаанците, и Меара, която е на сидонците, до Афек, до аморейските граници;

- ⁵ и земята на гевалците, и целият Ливан към изгрева на слънцето, от Ваалгад под Ермонската планина до прохода на Емат;
- ⁶ всичките планински жители от Ливан до Мисрефот-маим, то ест, всичките сидонци; тях Аз ще изстребя отпред израилтяните; а ти раздели тая земя в наследство на Израиля, според както съм ти заповядал.
- ⁷ Сега, прочее, раздели тая земя в наследство на деветте племена и на половината от Манасиевото племе.
- ⁸ А заедно с другата му половина рувимците и гадците взеха наследството си, което Моисей им даде отатък Иордан, на изток, както Господният слуга Моисей им даде,
- ⁹ от Ароир, който е при брега на потока Арнон, и града, който е в средата на долината, и цялата медеванска равнина до Девон,
- ¹⁰ и всичките градове на аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон до границите на амонците,
- ¹¹ и Галаад, и пределите на гесурците и на мааханците, и цялата Ермонска планина, и целия Васан до Салха,
- ¹² цялото царство на Ога във Васан, който царуваше в Астарот и в Едраи, и който бе оцелял от останалите от исполините; защото тях Моисей порази и ги изгони.
- ¹³ Обаче, израилтяните не изгониха гесурците и мааханците, та гесурците и мааханците живееха между Израиля, както живеят и до днес.
- ¹⁴ Само на Левиевото племе той не даде наследство; жертвите, принесени чрез огън на Господа Израилевия Бог са тяхно наследство, според както им е казал.
- ¹⁵ А Моисей даде на племето на рувимците наследство според семействата им.
- ¹⁶ Пределите им бяха от Ароир, който е при брега на потока Арнон и града, който е всред долината, и цялата равнина до Медева,
- ¹⁷ Есевон и всичките му градове в равнината: Девон, Вамот-ваал, Вет-ваалмеон,
- ¹⁸ Яса, Кедимот, Мафаат,
- ¹⁹ Кириатаим, Сивма, Зарет-Саар в хълма на Емак,
- ²⁰ Вет-фегор, Асдот-фасга, Вет-есимот,
- ²¹ и всичките градове на равнината, и цялото царство на аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон, когато Моисей порази заедно с мадиамските първенци: Евия, Рекема, Сура, Ура и Рева, Сионовите първенци, които живееха в оная земя.
- ²² И между убитите от тях, израилтяните убиха с нож Валаама Веоровия син, чародееца.
- ²³ А границата на рувимците беше Иордан и пределите му. Това е наследството на рувимците според семействата им, с градовете му и техните села.
- ²⁴ И на Гадовото племе, Моисей даде наследство на гадците, според семействата им.
- ²⁵ Пределът им беше Язир и всичките Галаадски градове, и половината от земята на амонците до Ароир срещу Рава,
- ²⁶ и от Есевон до Рамат-масфа и Ветоним, и от Маханаим до границата на Девир,
- ²⁷ и, в долината, Ветарам, Ветнимра, Сокхот и Сафон, останалото от царството на есевонския цар Сион отатък Иордан на изток, имайки за граница Иордан до края на езерото Хинерот.
- ²⁸ Това е наследството на гадците според семействата им, с градовете му и техните села.
- ²⁹ Моисей даде наследство и на половината от Манасиевото племе; и то стана

притежание на половината от племето на манасийците според семействата им.

³⁰ Пределът им беше от Маханаим, целия Васан, цялото царство на васанския цар Ог, и всичките заселища на Яир, които са у Васан, шестдесет града.

³¹ И половината от Галаад, и Астарот и Едраи, градове на Оговото царство във Васан, се дадоха на потомците, на Махира Манасиевия син, на половината от Махировите потомци според семействата им.

³² Тия са наследствата, които Моисей раздели в моавските полета оттатък Иордан, срещу Ерихон, на изток.

³³ А на Левиевото племе Моисей не даде наследство; Господ Израилевият Бог беше наследството им, според както им беше казал.

ГЛАВА 14

Ието наследствата, които израилтяните взеха в Ханаанската земя, които им разделиха свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син, и началниците на бащините домове от племената на израилтяните.

² С жребие се раздели наследството на тия девет и половина племена, според както Господ беше заповядал чрез Моисея.

³ Защото Моисей беше дал наследството на двете и половина племена оттатък Иордан; но на левитите не даде наследство между тях.

⁴ Защото Иосифовите потомци бяха две племена: Манасиевото и Ефремовото; но на левитите не дадоха дял в тая земя, а само градове за живеене, с пасбищата за добитъка им и за стоката им.

⁵ Според както бе заповядал Господ на Моисея, така сториха израилтяните, като разделиха земята.

⁶ В това време, като се приближиха юдейците при Исуса в Галгал, Халев, син на Ефония Кенезов, му каза: Ти знаеш какво е говорил Господ на Божия човек Моисей за мене и за тебе в Кадис-варни.

⁷ Аз бях на четиридесет години, когато Господният слуга Моисей ме прати от Кадис-варни, за да разгледам земята; и донесох му известие според както ми беше на сърце.

⁸ Братята ми, обаче, които отидоха с мене, обезсърчиха людете; но аз последвах напълно Господа моя Бог.

⁹ За това, в същия ден Моисей се закле, казвайки: Земята, на която са стъпили нозете ти, непременно ще бъде наследство на тебе и на потомците ти за винаги, защото ти напълно последва Господа моя Бог.

¹⁰ И сега, ето, Господ ме е опазил жив, както каза, тия четиридесет и пет години, от времето когато Господ говори това на Моисея, когато Израил ходеше по пустинята; и сега, ето, днес аз съм на осемдесет и пет години.

¹¹ Днес аз съм тъй силен, както в деня, когато ме прати Моисей; както беше тогава силата ми, така е и сега силата ми да воювам и да излизам и да влизам.

¹² Сега, прочее, дай ми тая поляна, за която Господ говори в оня ден; защото ти чу в оня ден, че имало там енакими и големи укрепени градове; та дано бъде Господ с мене, и аз ще ги изгоня, според както Господ каза.

¹³ Тогава Исус го благослови; и даде Хеврон за наследство на Халева, Ефониевия син.

¹⁴ За това Хеврон стана притежание на Халева, син на Ефония Кенезов, както е и до

днес, защото той последва напълно Господа Израилевия Бог.

15 А изпърво името на Хеврон беше Кириат-арва; а Арва беше голям човек между енакимите. И земята утихна от война.

ГЛАВА 15

А на племето на юдейците, според семействата им, се падна по жребие земята до едомската граница; пустинята Цин на юг беше южният ѝ край.

2 И южната им граница беше от най-далечния край на Соленото море, от залива, който се простира към юг;

3 и простираше се към юг до нагорнището на Акравим, преминаваше в Цин, възлизаше на юг от Кадис-варни, и минаваше край Есрон, възлизаше в Адар, завиваше към Карка,

4 минаваше в Асмон, и излизаше при египетския поток; и границата свършваше при морето. Това ще ви бъде южна граница.

5 А източната граница беше Соленото море до устието на Иордан. И границата на северната част почваше от залива на морето при устието на Иордан;

6 и границата възлизаше до Ветагла и минаваше на север от Ветарава; и границата възлизаше до камъка на Воана Рувимовия потомък;

7 и от долината Ахор границата възлизаше към Девир и завиваше на север към Галгал срещу нагорнището на Адумим, който е на южната страна на потока; после границата преминаваше към водата на Енсемес и свършваше до извора Рогил;

8 и границата възлизаше през долината на Еномовия син, на южната страна на Евус (това е Ерусалим); и границата се възкачваше на върха на хълма, който е на запад срещу еномската долина, която е в северния край на долината на рефаимите;

9 и от върха на хълма границата минаваше до извора на водата Нефтоя и излизаше в градовете на ефронската гора; и границата се отправяше към Ваала (която е Кириат-иарим);

10 и от Ваала границата завиваше западно към сиирската гора, и минаваше край северната страна на гората Ярим (който е Хасалон), и слизаше у Ветсемес, и минаваше през Тамна;

11 после границата излизаше към северната страна на Акарон; и границата се отправяше до Сикрон, и минаваше в гората Ваала, и излизаше в Явнеил; и границата свършваше при морето.

12 А западната граница беше край голямото море и пределите му. Тия бяха границите, околоръст, на юдейците според семействата им.

13 И според заповяданото от Господа на Исуса, той даде на Халева Ефониевия син за дял между юдейците града на Арва, Енаковия баща, който град е Хеврон.

14 И Халев изпъди от там тримата Енакови сина: Сесая, Ахимана и Талмая, Енакови чада.

15 И от там отиде против жителите на Девир (а името на Девир по-напред беше Кириат-сефер).

16 И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще дам дъщеря си Ахса за жена.

17 И превзе го Готониил син на Кенеза, Халевовия брат; и той му даде дъщеря си Ахса за жена.

- 18 И като отиваше тя му внуши щото да поиска от баща ѝ нива; и тъй, като слезе от осела, Халев ѝ рече: Що ти е?
- 19 А тя каза: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И той ѝ даде горните извори и долните извори.
- 20 Това е наследството на племето на юдейците според семействата им.
- 21 А най-крайните градове в племето на юдейците към едомските граници на юг бяха: Кавсеил, Едар, Ягур,
- 22 Кина, Димона, Адада,
- 23 Кадес, Асор, Итнан,
- 24 Зиф, Телем, Ваалот,
- 25 Асор-адата, Кириот, Есрон (който е Асор),
- 26 Амам, Сема, Молада,
- 27 Асаргада, Есемон, Ветфалет,
- 28 Асар-суал, Вирсавее, Визиотия,
- 29 Ваала, Иим, Асем,
- 30 Елтолад, Хесил, Хорма,
- 31 Сиклаг, Мадмана, Сансана,
- 32 Леваот, Силеим, Аин и Римон; всичките градове със селата си бяха двадесет и девет.
- 33 В равнината бяха: Естаол, Сараа, Асна,
- 34 Заноа, Енганим, Тапфуа, Инам,
- 35 Ярмут, Одолам, Сохо, Азика,
- 36 Сагарим, Адитаим, Гедира и Гедиротаим; четиринадесет града със селата им;
- 37 Сенан, Адаса, Мигдалгад,
- 38 Далаан Масфа, Иоктеил,
- 39 Лахис, Васкат, Еглон,
- 40 Хавон, Лахмас, Хитлис,
- 41 Гедирот, Вет-дагон, Наама и Макида; шестнадесет града със селата им;
- 42 Ливна, Етер, Асан,
- 43 Ефта, Асена, Несив,
- 44 Кеила, Ахзив и Мариса; девет града със селата им;
- 45 Акарон и заселищата му със селата му;
- 46 от Акарон до морето всичките градове, които са близо при Азот, със селата им;
- 47 Азот и заселищата му със селата му, Газа и заселищата му със селата му, до египетския поток и голямото море с пределите му.
- 48 А в хълместите места: Самир, Ятир, Сохо,
- 49 Дана, Кириат-сана (който е Девир),
- 50 Анав, Естемо, Аним,
- 51 Гесен, Олон и Гило; единадесет града със селата им;
- 52 Арав, Дума, Есан,
- 53 Янум, Вет-тапфуа, Афека,
- 54 Хумата, Кириат-арва (който е Хеврон) и Сиор; девет града със селата им;
- 55 Маон, Кармил, Зиф, Юта,
- 56 Езраел, Иокдеам, Заноа,

- ⁵⁷ Акаин, Гаваа и Тамна, десет града със селата им;
- ⁵⁸ Алул, Ветсур, Гедор,
- ⁵⁹ Маарат, Ветанот и Елтекон, шест града със селата им;
- ⁶⁰ Кириат-ваал (който е Кириатиарим) и Рава, два града със селата им.
- ⁶¹ В пустинята: Ветарава, Мидин, Сехаха,
- ⁶² Нивсан, града на солта, и Енгади, шест града със селата им;
- ⁶³ А юдейците не можеха да изгонят евусейците, които населяваха Ерусалим; но евусейците живееха в Ерусалим с юдейците, и така живеят до днес.

ГЛАВА 16

- Н**а Иосифовите потомци се падна по жребие земята от Иордан при Ерихон при ерихонските води на изток в пустинята, земята, която възлиза от Ерихон през хълмистата страна до Ветил;
- ² и границата се простираше от Ветил до Луз, и минаваше през околността на Архиатарот,
- ³ и слизаше на запад в околността на Яфлети до околността на долния Веторон и до Гезер и свършваше при морето.
- ⁴ И Иосифовите потомци, племената на Манасия и Ефрема, взеха наследството си.
- ⁵ Пределът на ефремците, според семействата им, ето какъв беше: границата на наследството им към изток беше Атарот-адар до горния Веторон;
- ⁶ и на север от Михметат границата се простираше към запад; и границата завиваше към изток до Танат-сило, и от там преминаваше на изток от Янох;
- ⁷ и слизаше от Янох до Атарот и до Наарат, и достигаше до Ерихон и свършваше при Иордан.
- ⁸ От Тапфуа границата отиваше към запад до потока Кана и свършваше при морето. Това е наследството на племето на ефремците според семействата им.
- ⁹ Имаше и градове отделени за ефремците между наследството на манасийците, - всички тия градове със селата им.
- ¹⁰ Но те не изгониха ханаанците, които живееха в Гезер; но ханаанците живееха между ефремците, както живеят и до днес, и станаха поданни роби.

ГЛАВА 17

- Х**върлено беше жребие и за племето на Манасия, защото той беше първородният на Иосифа. Колкото за Махира, Манасиевият първороден, баща на Галаада, понеже той беше военен мъж, за това Галаад и Васан станаха негови.
- ² Така че хвърленото жребие беше за другите Манасиеви потомци според семействата им: за потомците на Авиезера, за потомците на Хелека, за потомците на Асрииля, за потомците на Сихема, за потомците на Ефера и за потомците на Семида. Тия бяха мъжките чада на Иосифовия син Манасия според семействата им.
- ³ Обаче, Салпаад, син на Ефера, син на Галаада, син на Махира, син на Манасия, нямаше синове, но дъщери; и ето имената на дъщерите му: Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.
- ⁴ Те дойдоха пред свещеника Елеазара, и пред Исуса Навиевия син, и пред първенците та казаха: Господ заповяда на Моисея да ни даде наследство между

братята ни. За това, според Господното повеление, той им даде наследство между братята на баща им.

⁵ И тъй, на Манасия се паднаха десет дяла, освен земята Галаад и Васан, която е оттатък Йордан;

⁶ защото дъщерите на Манасия получиха наследство между синовете му, а Галаадската земя беше на другите потомци на Манасия.

⁷ Манасиевата граница беше от Асир до Михметат, който е срещу Сихем; и границата се простираше надясно до жителите на Ентапфуя.

⁸ Земята на Тапфуя принадлежеше на Манасия; а самият Тапфуя, на Манасиевата граница, принадлежеше на ефремците.

⁹ И границата слизаше до потока Кана, на юг от потока. Тия градове между Манасиевите градове принадлежах на Ефрема; и Манасиевата граница беше на север от потока и свършваше при морето.

¹⁰ Земята на юг беше на Ефрема, а на север на Манасия, и морето беше границата му; и земите им допиреха на север до Асир и на изток до Исахар.

¹¹ И в земята на Исахара и Асира, Манасия притежаваше Ветсан и заселищата му; Ивлеам и заселищата му, жителите на Дор и заселищата му, жителите на Ендор и заселищата му, жителите на Таанах и заселищата му и жителите на Маледон и заселищата му, три околии.

¹² Но манасийците не можах да изгонят жителите на тия градове, а ханаанците настояваха да живеят в оная земя.

¹³ А когато се закрепиха израилтяните, те наложиха на ханаанците данък, без да ги изгонят съвсем.

¹⁴ Тогава Иосифовите потомци говориха на Исуса, казвайки: Защо даде ти да се хвърли само едно жребие за нас, и само един дял да наследим, тогаз когато сме много люде, понеже Господ ни е благословил до сега?

¹⁵ А Исус им каза: Ако сте много люде, възкачете се на леса и си изсечете една част от него в земята на ферезейците и на рафаимите, тъй като хълместата част на Ефрема е тясна за вас.

¹⁶ Но Иосифовите потомци казаха: Тая хълместа част не е сгодна за нас; при това, всичките ханаанци, които живеят в долианската земя, имат железни колесници, както ония, които са във Ветсан и заселищата му, така и ония, които са в Езраелската долина.

¹⁷ Тогава Исус говори на Иосифовия дом - на Ефрема и на Манасия - казвайки: Наистина вие сте много люде и имате голяма сила; не ще имате само едно притежание чрез жребие;

¹⁸ но хълместата част ще бъде ваша, макар че е залесена, защото ще я изсечете; ще бъде ваша и до краищата си, понеже ще изпъдите ханаанците, при все, че имат железни колесници и са силни.

ГЛАВА 18

След това, цялото общество израилтяни се събра в Сило, гдето и поставиха шатъра за срещане; защото земята вече беше завладяна от тях.

² Обаче, между израилтяните останаха седем племена, които още не бяха взели наследството си.

³ Исус, прочее, каза на израилтяните: До кога ще немарите да отидете и завладеете

земята, която ви е дал Господ Бог на бащите ви?

⁴ Изберете си по трима мъже от всяко племе, и аз ще ги пратя; и като станат, нека обходят земята и я опишат, според както трябва, да я наследят, и нека дойдат при мене.

⁵ Нека я разделят на седем дяла, като си остане Юда в пределите си, на юг, и Иосифовият дом си остане в пределите си на север.

⁶ И като опишете земята на седем дяла и донесете описанието тук при мене, аз ще хвърля жребие за вас тук пред Господа нашия Бог.

⁷ Защото левитите нямат дял между вас, понеже Господното свещенство е тяхно наследство; а Гад и Рувим и половината от Манасиевото племе получиха оттатък Иордан, на изток, наследството си, което Господният слуга Моисей им даде.

⁸ И тъй, мъжете станаха та отидоха; и на ония, които отидоха да опишат земята, Исус даде поръчка, като рече: Идете, обходите земята, за да я опишете, и върнете се при мене; и аз ще хвърля жребие за вас, тук в Сило пред Господа.

⁹ Мъжете, прочее, отидоха и обходиха земята, и описаха я в книга по градове на седем дяла, и дойдоха при Исуса в стана в Сило.

¹⁰ Тогава Исус хвърли жребие за тях в Сило пред Господа; и там Исус раздели земята на израилтяните според дяловете им.

¹¹ Излезе жребие то за племето на вениаминците по семействата им; и като излезе жребие то, пределът им се падна между юдейците и Иосифовите потомци.

¹² На север границата им беше от Иордан; и границата отиваше към северната страна на Ерихон, и възлизаше през хълмистата земя на запад, и свършваше при ветавенската пустиня;

¹³ и от там границата минаваше към Луз, край южната страна на Луз (който е Ветил); и границата слизаше в Атарот-адар, до хълма, който е на юг от долния Ветерон.

¹⁴ От там границата се простираше и завиваше на западната страна към юг, на юг от хълма, който е срещу Ветерон, и свършваше с Кириат-ваал (който е Кириатиарим), град на юдейците. Това беше западната страна.

¹⁵ А южната страна беше от края на Кириатиарим, от гдето границата минаваше към запад и свършваше при извора на водата Нефтоя;

¹⁶ и границата слизаше до края на хълма, който е срещу долината на Еномовия син, и който е на север от долината на рафаимите, и слизаше през долинката на Енома до южната страна на Евус, и слизаше при извора Рогил,

¹⁷ и като се разпростираше от север минаваше в Енсемес, и излизаше в Галилот, който е срещу нагорницето при Адумим, и слизаше при камъка на Рувимовия син Воана,

¹⁸ и минаваше в страната, която е на север срещу Арава, и слизаше в Арава;

¹⁹ и границата минаваше към северната страна на Ветагла; и границата свършваше при северния залив на Соленото море, при южния край на Иордан. Това беше южната граница.

²⁰ А границата му на източната страна беше Иордан. Това беше според границите си околоръст, наследството на вениаминците, според семействата им.

²¹ А градовете за племето на вениаминците по семействата им бяха: Ерихон, Ветагла, Емек-кесис,

²² Ветарава, Семараим, Ветил,

²³ Авим, Фара, Офра,

²⁴ Хефар-амона, Афни и Гава; дванадесет града със селата им;

- ²⁵ Гаваон, Рама, Вирот,
²⁶ Масфа, Хефира, Моса,
²⁷ Рекем, Ерфаил, Тарала,
²⁸ Сила, Елеф, Евус (който е Ерусалим), Гаваот и Кириат; четиринадесет града със селата им. Това е наследството на вениаминците, според семействата им.

ГЛАВА 19

Второто жребие излезе за Симеона, за племето на Симеоновците според семействата им; и наследството им беше всред наследството на юдейците.

- ² За свое наследство те имаха: Вирсавее (или Савее), Молада,
³ Асар-суал, Вала, Асем,
⁴ Елтолад, Ветул, Хорма,
⁵ Сиклаг, Вет-маркавот, Асар-суса,
⁶ Ветловаот и Саруен; тринадесет града със селата им;
⁷ Аин, Римон, Етер и Асан; четири града със селата им;
⁸ и всичките села, които бяха около тия градове, до Ваалат-вир (който е южния Рамат). Това е наследството за племето на симеонците според семействата им.
⁹ От дела на юдейците се даде наследството на симеонците, защото делът на юдейците беше голям за тях; за това, симеонците наследиха дял всред тяхното наследство.
¹⁰ Третото жребие излезе за завулонците, според семействата им; и пределът на наследството им беше до Сарид;
¹¹ и границата им отиваше западно до Марала, и досягаше Давасес и досягаше потока, който е срещу Иокнеам;
¹² и от Сарид завиваше към изгрева на слънцето до междата на Кислот-тавор, и излизаше на Даврат, и възлизаше на Яфия,
¹³ и от там минаваше към изток в Гетефер, в Ита-касин, и излизаше в Римон-метоар към Нуя;
¹⁴ и от север границата завиваше в Анатот, и свършваше в долината Ефтаил,
¹⁵ като включваше Катат, Наадал, Симрон, Идала и Витлеем, дванадесет града със селата им.
¹⁶ Това е наследството на завулонците по семействата им, -тия градове със селата им.
¹⁷ Четвъртото жребие излезе за Исахара, за исахарците по семействата им.
¹⁸ Пределът им беше Езраил, Кесулот, Сунам,
¹⁹ Афераим, Сеон, Анахарат,
²⁰ Равит, Кисион, Авес,
²¹ Ремет, Енганим, Енада и Вет-фасис;
²² и границата досягаше Тавор, Сахасима и Ветсемес; и границата им свършваше при Иордан; шестнадесет града със селата им.
²³ Това е наследството за племето на исахарците по семействата им, - градовете със селата им.
²⁴ Петото жребие излезе за племето на асирците според семействата им.
²⁵ Пределът им беше Хелкат, Али, Ветен, Ахсаф,

- ²⁶ Аламелех, Амад и Мисал, и достигаше до Кармил на запад и до Сихор-ливнат;
- ²⁷ и границата им завиваше към изгрева на слънцето при Вет-дагон, и досягаше Завулон и долината Ефтаил на север от Ветемек и Наил, и излизаше при Хаул на ляво,
- ²⁸ и Еврон, Роов, Амон и Кана, до големия Сидон;
- ²⁹ и границата завиваше към Рама и към укрепения град Тир; и границата завиваше към Оса, и свършваше при морето край страната на Ахзив,
- ³⁰ и Ама, Афен и Роов; двадесет и два града със селата им.
- ³¹ Това е наследство за племето на асирците по семействата им, - тия градове със селата им.
- ³² Шестото жребие излезе за нефталиимците, за нефталиимците по семействата им.
- ³³ Границата им беше от Елеф, от Алон {Или: дъба.} близо при Саананим, и Адаминев, и Явнеил, до Лакум и свършваше при Иордан;
- ³⁴ и границата завиваше към запад до Азнот-тавор, и от там излизаше при Укок, и досягаше Завулон на юг, а досягаше Асир на запад и Юда при Иордан към изгрева на слънцето.
- ³⁵ А укрепените градове бяха: Сидим, Сер, Аамат, Ракат Хинерот,
- ³⁶ Адама, Рама, Асор,
- ³⁷ Кедес, Едраи, Енасор,
- ³⁸ Ирон, Мигдалил, Орам, Ветанат и Ветсемес; деветнадесет града със селата им,
- ³⁹ Това е наследството за племето на нефталиимците по семействата им - градовете със селата им.
- ⁴⁰ Седмото жребие излезе за племето на данците по семействата им.
- ⁴¹ Пределът, който те наследяваха, беше Саара, Естаол, Ерсемес,
- ⁴² Салавим, Еалон, Етла,
- ⁴³ Елон, Тамната, Акарон,
- ⁴⁴ Елтеко, Гиветон, Ваалат,
- ⁴⁵ Юд, Вани-варак, Гетримон,
- ⁴⁶ Меиаркон и Ракон, с околността, която е срещу Иопа.
- ⁴⁷ А пределът на данците не им стигаше; за това данците отидоха и воюваха против Лесем, и като го превзеха и го поразиха с острието на ножа, взеха го за притежание и заселиха се в него; и Лесем наименуваха Дан, по името на праотца си Дан.
- ⁴⁸ Това е наследството за племето на данците по семействата им, - тия градове със селата им.
- ⁴⁹ А като свършиха подялбата на земята, според пределите ѝ, израилтяните дадоха на Исуса Навиевия син наследство всред себе си;
- ⁵⁰ според Господната заповед, дадоха му града, който поиска, сиреч, Тамнат-сарах в хълместата част на Ефрема; и той съгради града и живееше в него.
- ⁵¹ Тия са наследствата, които свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син и началниците на бащините домове на племената на израилтяните разделиха с жребие в Сило пред Господа, при входа на шатъра за срещане. Така свършиха подялбата на земята.

ГЛАВА 20

Тогава Господ говори на Исуса, казвайки:

² Говори на израилтяните, като им речеш: Определете си прибежищните градове, за които съм ви рекъл чрез Моисея,

³ за да прибегва там оня убиец, който убие човек без намерение, по незнание; и те да ви бъдат прибежище от мъздовъздателя за кръвта.

⁴ И когато оня, който побегне в един от тия градове, застане във входа на градската порта и каже работата си на всеослушание пред старейшините от оня град, те нека го приемат в града при себе си, и нека му дадат място, и той да живее между тях.

⁵ И ако мъздовъздателят за кръвта го подгони, те да не предават убиеца в ръката му; защото по незнание е убил ближния си, без да го е мразил от по-напред.

⁶ И да живее в оня град догде се представи на съд пред обществото, и до смъртта на онзи който е първосвещеник в онова време; тогава убиецът да се върне и да отиде в града си, и в дома си, в града, от който е побягнал.

⁷ И тъй, отделиха Кадес в Галилея, в хълмистата земя на Нефталима, Сихем в хълмистата земя на Ефрема, и Кириат-арва (която е Хеврон) в хълмистата земя на Юда.

⁸ А оттатък Иордан срещу Ерихон, на изток, определиха Восор в полската пустиня на Рувимовото племе, Рамот в Галаад от Гадовото племе, и Голан във Васан от Манасиевото племе.

⁹ Тия бяха градовете определени за всичките израилтяни, и за чужденците, които живеят между тях, тъй щото всеки, който би убил някого без намерение, да бяга там, та да не бъде убит от мъздовъздателя за кръвта, догде се представи пред обществото.

ГЛАВА 21

След това, началниците на левитските бащини домове дойдоха при свещеника Елеазара, при Исуса Навиевия син и при началниците на бащините домове от племената на израилтяните,

² та им говориха в Сило, в Ханаанската земя, като казаха: Господ заповяда чрез Моисея да ни се дадат градове за живеене и пасбищата им за добитъка ни.

³ И ето градовете с пасбищата им, които израилтяните дадоха на левитите от наследството си според Господната заповед:

⁴ Излезе жребие то за семействата на каатовците; и потомците на свещеника Аарона, които бяха от левитите, получиха чрез жребие тринадесет града от Юдовото племе, от Симеоновото племе и от Вениаминовото племе.

⁵ А останалите Каатови потомци получиха чрез жребие десет града от семействата на Ефремовото племе, от Дановото племе и от половината на Манасиевото племе.

⁶ И Гирсоновите потомци получиха чрез жребие тринадесет града от семействата на Исахаровото племе, от Асировото племе, от Нефталимовото племе и от половината на Манасиевото племе у Васан.

⁷ Мерариевите потомци, според семействата си, получиха дванадесет града от Рувимовото племе, от Гадовото племе и от Завулоновото племе.

⁸ Тия градове, прочее, и пасбищата им израилтяните дадоха чрез жребие на левитите, според както Господ заповяда чрез Моисея.

⁹ От племето на юдеите и от племето на симеонците дадоха тия градове, които по-

долу се споменават по име,

¹⁰ и които се получиха от Аароновите потомци, бидейки от семействата на каатовците, които са от левийците; защото първото жребие се хвърли за тях:

¹¹ дадоха им града на Арва Енаковия баща (който град е Хеврон) с пасбищата му около него, в Юдовата хълместа земя;

¹² (а нивите на града и селата му дадоха на Халева Иефониевия син за негова собственост);

¹³ Хеврон, прочее, с пасбищата му, прибежищния град за убиец, дадоха на потомците на свещеника Аарона, също и Ливна с пасбищата му,

¹⁴ Ятир с пасбищата му, Естемой с пасбищата му,

¹⁵ Олом с пасбищата му, Девир с пасбищата му,

¹⁶ Аин с пасбищата му, Юта с пасбищата му и Ветсемес с пасбищата му; девет града от тия две племена;

¹⁷ а от Вениаминовото племе, Гаваон с пасбищата му, Гава с пасбищата му,

¹⁸ Анатон с пасбищата му и Алмот с пасбищата му; четири града.

¹⁹ Всичките градове на Аароновите потомци, свещениците, бяха тринадесет града с пасбищата им.

²⁰ И семействата на Каатовите потомци, левитите, които оставаха от Каатовите потомци, получиха градовете на своето притежание по жребие от Ефремовото племе.

²¹ Дадоха им прибежищния за убиец град Сихем с пасбищата му в хълмистата земя на Ефрема, също и Гезер с пасбищата му,

²² Кивзаим с пасбищата му и Веторон с пасбищата му; четири града;

²³ от Дановото племе, Елтеко с пасбищата му, Гиветон с пасбищата му.

²⁴ Еалон с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му; четири града;

²⁵ а от половината на Манасиевото племе, Таанах с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му; два града.

²⁶ Всичките градове за семействата на останалите Каатови потомци бяха десет с пасбищата им.

²⁷ А на Гирсоновите потомци, от семействата на левитите, дадоха от другата половина на Манасиевото племе, прибежищния за убиец град Голан у Васан с пасбищата му и Веестера с пасбищата му; два града;

²⁸ от Исахаровото племе, Кисион с пасбищата му, Даврат с пасбищата му,

²⁹ Ярмут с пасбищата му и Енганим с пасбищата му; четири града;

³⁰ от Асировото племе, Мисаал с пасбищата му, Авдон с пасбищата му,

³¹ Хелкат с пасбищата му и Роов с пасбищата му; четири града;

³² а от Нефталимовото племе, прибежищния за убиец град Кедес в Галилея с пасбищата му, Амот-дор с пасбищата му и Картан с пасбищата му; три града.

³³ Всичките градове на Гирсоновците според семействата им бяха тринадесет града с пасбищата им.

³⁴ И на семействата на Мерариевите потомци, останалите от левитите, дадоха от Завулоновото племе Иокнеам с пасбищата му, Карта с пасбищата му,

³⁵ Димна с пасбищата му и Наалон с пасбищата му; четири града;

³⁶ от Рувимовото племе, Восор, с пасбищата му, Яса с пасбищата му,

³⁷ Кедимот с пасбищата му и Мефаят с пасбищата му; четири града;

- ³⁸ а от Гадовото племе, прибежищния за убиец град Рамот в Галаад с пасбищата му, Маханаим с пасбищата му;
- ³⁹ Есевон с пасбищата му и Язир с пасбищата му; всичко четири града.
- ⁴⁰ Всичките градове, които дадоха чрез жребие на Мерариевите потомци, според семействата им, на останалите от семействата на левитите, бяха дванадесет града.
- ⁴¹ Всичките градове на левитите всред притежанието на израилтяните бяха четиридесет и осем града с пасбищата им.
- ⁴² Тия градове бяха всеки с околните си пасбища; така бяха всички тия градове.
- ⁴³ Така Господ даде на Израиля цялата земя, за която беше се клел на бащите им, че ще им я даде; и завладяха я и заселиха се в нея.
- ⁴⁴ И Господ им даде спокойствие от всяка страна, според всичко що беше се клел на бащите им; и от всичките им неприятели никой не можа да устои против тях; Господ предаде всичките им неприятели в ръката им.
- ⁴⁵ Не пропадна ни едно от всичките добри неща, които Господ беше говорил на Израилевия дом; всички се сбъднаха.

ГЛАВА 22

Тогава Исус повика рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе та им каза:

- ² Вие изпълнихте всичко що ви заповяда Господният слуга Моисей; послушахте и моя глас във всичко, що съм ви заповядал.
- ³ През това дълго време до днес не оставихте братята си, но изпълнихте поръчката, която Господ вашият Бог ви заповяда.
- ⁴ И сега Господ вашият Бог успокои братята ви, според както им се бе обещал; за това, върнете се сега та идете по шатрите си в земята, която е притежанието ви, която Господният слуга Моисей ви даде оттатък Иордан.
- ⁵ Но внимавайте добре да изпълнявате заповедите и закона, който Господният слуга Моисей ви заповяда, да любите Господа вашия Бог, да ходите във всичките Му пътища, да пазите заповедите Му, да се прилепите за Него, и да Му слугувате с цялото си сърце и с цялата си душа.
- ⁶ И тъй, Исус ги благослови и ги разпусна; и те си отидоха по шатрите.
- ⁷ (На половината от Манасиевото племе Моисей беше дал наследство във Васан; а на другата му половина Исус даде наследство между братята им оттатък Иордан, на запад). Исус, прочее, когато ги разпускаше по шатрите им, благослови ги
- ⁸ като им говори казвайки: Върнете се с много богатство по шатрите си, с твърде много добитък, със сребро и злато, с мед и желязо, и с твърде много дрехи; и разделете с братята си користите взети от неприятелите ви.
- ⁹ И тъй, рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе се върнаха и заминаха от израилтяните от Сило, което е в Ханаанската земя, за да отидат в Галаадската земя, в земята, която бе притежанието им, която придобиха според Господното слово чрез Моисея.
- ¹⁰ И когато дойдоха в Иорданската околност, която е в Ханаанската земя, рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе издигнаха там олтар при Иордан, олтар забележително голям.
- ¹¹ А израилтяните чува да се говори: Ето, рувимците, гадците и половината от

Манасиевото племе издигнали олтар в преднината на Ханаанската земя, в околността на Иордан, на страната, която принадлежи на израилтяните.

12 И когато израилтяните чува това, цялото общество израилтяни се събра в Сило, за да отидат да воюват против тях.

13 И израилтяните пратиха до рувимците, до гадците и до половината от Манасиевото племе, в Галаадската земя, Финееса син на свещеника Елеазара,

14 и с него десет първенци, по един първенец на бащиния дом за всяко Израилево племе, всеки от които беше глава на бащиния си дом между израилевите хиляди.

15 И те дойдоха при рувимците, при гадците и при половината от Манасиевото племе в Галаадската земя, та им говориха, казвайки:

16 Така говори цялото Господно общество: Какво е това престъпление, което извършихте против Израилевия Бог, та се отвърнахте днес от да следвате Господа, като сте си издигнали олтар, за да отстъпите днес от Господа?

17 Малко ли беше за нас съгрешението относно Фегора, от което и до днес не сме се очистили, макар че, поради него, стана язва в Господното общество,

18 та вие днес искате да се отвърнете от да следвате Господа? Значи, че понеже отстъпвате днес от Господа, то утре Той ще се разгневи против цялото Израилево общество.

19 Но ако земята, която е притежанието ви, е нечиста, тогава минете в земята, която е Господното притежание, гдето стои Господната скиния, и вземете притежание между нас; само не отстъпвайте от Господа, нито от нас отстъпвайте, като си издигнете олтар освен олтара на Господа нашия Бог.

20 Ахан Зараевият син не извърши ли престъпление относно обречените неща, и гняв падна върху цялото Израилево общество? И този човек не погина сам в беззаконието си.

21 Тогава рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе в отговор рекоха на Израилевите хилядоначалници:

22 Могъщият Бог Иеова, могъщият Бог Иеова, Той знае, и Израил сам ще узнае; ако сме сторили това за отстъпление, или за престъпление против Господа, то не ни избавяй, Господи, днес.

23 Ако сме си издигнали олтар, за да се отвърнем от да следваме Господа, или за да принасяме върху него всеизгаряне или, за да принасяме върху него примирителни жертви, то сам Господ нека издири това,

24 и види дали, напротив, не сторихме това от предпазливост и нарочно, като си думаме: Утре е възможно вашите чада да говорят на нашите чада, казвайки: Каква работа имате вие с Господа Израилевия Бог?

25 Защото Господ е положил Иордан за граница между нас и вас, рувимци и гадци; вие нямате дял в Господа. Така щяха вашите чада да направят нашите чада да престанат да се боят от Господа.

26 Затова рекохме: Нека се заемем да си издигнем олтар, не за всеизгаряне, нито за жертва,

27 но за да бъде свидетелство между нас и вас, и между поколенията ни подир нас, че ние имаме право да вършим пред Господа службата му с всеизгарянията си, с жертвите си и с примирителните си приноси, та да не могат утре вашите чада да кажат на нашите чада: Вие нямате дял в Господа.

28 Затова рекохме, ако се случи утре да говорят така нам или на поколенията ни, тогава ще речем: Ето подобие на Господния олтар, който бащите ни издигнаха, не

за всеизгаряне, нито за жертва, но за да бъде свидетелство между нас и вас.

²⁹ Не дай, Боже, да отстъпим ние от Господа и да се отвърнем днес от да следваме Господа като издигнем олтар за всеизгаряне, за принос и за жертва, освен олтара на Господа нашия Бог, който е пред скинията Му.

³⁰ А свещеникът Финеес, първенците на обществото и Израилевите хилядоначалници, които бяха с него, като чува думите, които говориха рувимците, гадците и манасийците, останаха твърде доволни.

³¹ И Финеес, син на свещеника Елеазара, каза на рувимците, на гадците и на манасийците: Днес познахме, че Господ е всред нас, защото не извършихте това престъпление против Господа; чрез това избавихме израилтяните от Господната ръка.

³² Тогава Финеес, син на свещеника Елеазара и първенците се върнаха от рувимците и от гадците, из Галаадската земя, в Ханаанската земя при израилтяните, и донесоха им известие.

³³ И това нещо стана угодно на израилтяните; и израилтяните благословиха Бога, и не говореха вече за отиване против тях на бой; за да разорят земята, гдето живееха рувимците и гадците.

³⁴ И рувимците и гадците наименоваха олтара така: Той е свидетелство помежду ни, че Иеова е Бог.

ГЛАВА 23

След много време, когато Господ беше успокоил Израиля от всичките му околни неприятели, и Исус беше остарял и в напреднала възраст,

² Исус свика целия Израил, старейшините им, началниците им, съдиите им и надзирателите им, та им каза: Аз остарях и съм в напреднала възраст;

³ а вие видяхте всичко, що Господ вашият Бог извърши за вас на всички тия народи; защото Господ вашият Бог, Той е, Който е воювал за вас,

⁴ Ето, разделих между вас с жребие в наследство на племената ви земята на тия останали народи, и на всичките народи, които погубих, от Иордан до голямото море, към захождането на слънцето.

⁵ И Господ вашият Бог, Той ще ги изпъди от пред вас и ще ги изгони от пред очите ви; и вие ще завладеете земята им, според както Господ вашият Бог ви се е обещал.

⁶ Бъдете, прочее, много храбри, да пазите и да вършите всичко, що е написано в книгата на Моисеевия закон, без да се отклонявате от него ни надясно ни наляво,

⁷ за да се не смесвате с тия народи, които останаха помежду ви, нито да споменавате имената на боговете им, нито да се кълнете в тях, нито да им служите, нито да им се кланяте;

⁸ но към Господа вашия Бог да сте привързани, както сте били до днес.

⁹ Защото Господ е изгонил от пред вас големи и силни народи; и до днес никой не можа да устои пред вас.

¹⁰ Един от вас е гонил хиляда, защото Господ вашият Бог, Той е Който воюва за вас, според както ви се е обещал.

¹¹ За това, внимавайте добре да любите Господа вашия Бог.

¹² Иначе, ако се върнете някога назад та се привържете към остатъка на тия народи, към останалите между вас, и правите сватовство с тях, и се смесвате с тях и те с вас,

¹³ да знаете добре, че Господ вашият Бог не ще вече да изгони от пред очите ви тия народи; но те ще ви бъдат клопка и примка бичове по ребрата ви и тръни в очите ви, догдето изчезнете из тая добра земя, която Господ вашият Бог ви е дал.

¹⁴ И, ето, днес аз отивам по пътя на целия свят; и вие знаете с цялото си сърце и цялата си душа, че не пропадна ни едно от тия добри неща, които Господ вашият Бог говори за вас; всичките се сбъднаха за вас; ни едно от тях не пропадна.

¹⁵ Но, ще стане, че, както се сбъднаха за вас всичките добри неща, които Господ вашият Бог говори на вас, така Господ ще докара на вас всичките зли неща, догдето ви изтреби из тая добра земя, която Господ вашият Бог ви е дал,

¹⁶ когато престъпите завета на Господа вашия Бог, който Той ви заповяда, и отидете и служите на други богове та им се кланяте; тогава гневът на Господа ще пламне против вас, и вие скоро ще изчезнете из добрата земя, която Той ви е дал.

ГЛАВА 24

След това Исус събра всичките Израилеви племена в Сихем и свика старейшините на Израиля, началниците им, съдиите им и надзирателите им; и те се представиха пред Господа.

² И Исус каза на всичките люде: Така говори Господ Израилевият Бог: В старо време оттатък реката живееха бащите ви, Тара, Авраамовият баща и Нахаровият {Грешка в изданието от 1940 г., трябва да е "Нахоровият".} баща, и служеха на други богове.

³ И Аз взех баща ви Авраама от оная страна на реката, водих го през цялата Ханаанска земя, и умножих потомството му и му дадох Исаака;

⁴ а на Исаака дадох Якова и Исава. И на Исава дадох поляната Сиир за притежание; а Яков и синовете му слязоха в Египет.

⁵ И пратих Моисея и Аарона, и поразиха Египет с язви, които извърших всред него, и после ви изведох.

⁶ И като извеждах бащите ви из Египет, вие дойдохте на морето; и египтяните се спуснаха след бащите ви с колесници и коне в Червеното море.

⁷ Тогава те извикаха към Господа, и Той тури мрак между вас и египтяните, и навлече върху тях морето та ги покри; и очите ви видяха що сторих в Египет; и вие живяхте в пустинята дълго време.

⁸ После ви доведох в земята на аморейците, които живееха оттатък Иордан, и те воюваха против вас; но Аз ги предадох в ръцете ви, и вие завладяхте земята им, и Аз ги изтребих от пред вас.

⁹ Тогава моавският цар Валак, Сепфоровият син, стана и воюва против Израиля; и прати да повикат Валаама Веоровия син, за да ви прокълне.

¹⁰ Но Аз не склоних да послушам Валаама, и той даже ви благослови; и Аз ви избавих от ръката му.

¹¹ И вие преминахте Иордан та дойдохте в Ерихон; и воюваха против вас ерихонските мъже: аморейците, ферезейците, ханаанците, хетейците, гергесейците, евейците и евусейците; и Аз ги предадох в ръцете ви.

¹² И изпратих пред вас стършелите, които изгониха от пред вас двамата аморейски царе, - не с твоя нож, нито с твоя лък.

¹³ И дадох ви земя, на която не бяхте положили труд, и градове, които не бяхте съградили, и вие живеете в тях; и ядете от лозя и маслини, които не сте сажали.

¹⁴ Сега, прочее, бойте се от Господа, и служете Му с искреност и истина; и махнете

боговете, на които служеха бащите ви оттатък реката и в Египет, и служете Господу.

15 Но ако ви се види тежко да служите Господу, изберете днес кому искате да служите, - на боговете ли, на които служиха бащите ви оттатък реката, или на боговете на аморейците, в чиято земя живеете; но аз и моят дом ще служим Господу.

16 И людете в отговор казаха: Не дай, Боже, да оставим Господа, за да служим на други богове!

17 защото Господ нашият Бог, Той е, Който изведе нас и бащите ни из Египетската земя, от дома на робството, и Който извърши пред нас ония големи знамения, и ни опази през целия път, по който пътувахме, и между всичките племена, през сред които минахме.

18 Тоже Господ изгони от пред нас всичките племена, аморейците, които живееха в тая земя. За това и ние ще служим Господу, защото Той е нашият Бог.

19 Но Исус каза на людете: Не ще можете да служите Господу; защото Той е Бог пресвет; Той е Бог ревнив; не ще да прости престъпленията и греховете ви.

20 Защото, ако оставите Господа и служите на чужди богове тогава Той ще се обърне и ще ви стори зло и ще ви изстреби, въпреки доброто, което ви е сторил.

21 А людете казаха на Исуса: Не, но Господу ще служим.

22 Тогава Исус каза на людете: Вие сте свидетели против себе си, че си избрахте Господа, за да Му служите; (и те рекоха: Свидетели сме);

23 сега, прочее, махнете чуждите богове, които са всред вас, и преклонете сърцата си към Господа Израилевия Бог.

24 И людете казаха на Исуса: На Господа нашия Бог ще служим, и Неговия глас ще слушаме.

25 И тъй, в същия ден Исус направи завет с людете, и им постави закон и постановление в Сихем.

26 И Исус написа тия думи в книгата на Божия закон; и взе голям камък та го изправи там под дъба, който е близо при Господното светилище.

27 И Исус каза на всичките люде: Ето тоя камък ще ни бъде за свидетел, защото той чу всичките думи, които Господ ни говори, и той ще ви бъде за свидетел, в случай, че се откажете от вашия Бог.

28 Така Исус разпусна людете, да отидат всеки в наследството си.

29 След това, Господният слуга Исус Навиевият син, умря на възраст сто и десет години.

30 И погребяха го в предела на наследството му в Тамнат-сарах, който е в хълмистата земя на Ефрема, на север от хълма Гаас.

31 И Израил служи на Господа през всичките дни на Исуса, и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исуса, и които знаеха всичките дела, които Господ бе извършил за Израеля.

32 И в Сихем погребяха Иосифовите кости, които израилтяните изнесоха из Египет, в местността на нивата, която Яков купи за сто сребърника от синовете на Емора, Сихемовия баща; и тя стана наследство на Иосифовите потомци.

33 И Елеазар Аароновият син умря; и погребяха го на хълма на сина му Финеев, който му бе даден в хълмистата земя на Ефрема.